

BİR SOLUCAN MASALI-1

Çiftçi her sabah yaptığı gibi solucanlarını ve ineklerini sulayıp, onlara kısa bir hal hatır sorduktan sonra, bahçesinden, kendi ürettiği kaşar peynirine koyacağı kekikleri toplayarak havuza doğru yürüdü. Altı litre taş suyunu gözlü kuyusundan gelen suyla doldurduğu havuzuna boşalttıktan sonra, balıklama serin suya dalarken, aklına, bahçeye dökülen dutları yemeye gelen kirpi ailesinin en küçüğü geldi. “Yavru kirpi uzun süredir görünmüyor. Umarım başına bir şey gelmemiştir diye düşündü.” Yavru kirpinin, 3 gün önce elinden dut yerken boncuk boncuk gözleri ile kendisine bakışını hatırlayıp içini bir hüzün kapladı. 55 yıllık hayatında hüznün hiçbir faydası olmayacağını öğrendiği için “vesveseye kaptırma kendini, yakında gelir diyerek toparlandı ve, üzerinde defne, adaçayı, çitlembik yaprakları yüzen suda biraz daha kaldıktan sonra, kahvaltıya bekliyorlardır diyerek sudan çıktı.

Uzaktan gelen pişmiş peynir kokusuna karışan kuzinede ki ekşi mayalı ekmek kokusunun da etkisiyle adımlarını hızlandırdı. Kahvaltı sofrasına otururken eşi Kunut hanım, her zamanki gibi Çiftçi'ye takılmayı ihmal etmedi.

-Yakında evrim geçirip solungaçların çıkacak. Havuzda bu kadar uzun kalmaktan vazgeç.

-Hanım solungaç falan bilmem de, senin ekşi mayalı ekmeklerin olmasa kahvaltıda havuzda yapacağız bu gidişle diye yanıt verdi.

Bu arada eşinin yüzündenki heyecandan yeni birşeyler olduğunu hissederek onun anlatmasını beklemeden sabırsızlıkla sordu.

-Hayırdır.

Eşi yanıtladı.

-Unuttun galiba dün akşamüstü tarım lisesi öğrencilerimizin ürettiği solucan gübresi analizi geldi. Onlara bakacaktık.

-Yüzündeki ifadeden anladığıma göre sen göz attın galiba.

-Sonuçlar beklentilerimizin üstünde, özellikle organik fosfor oranı çok iyi. Dördüncü sınıftaki Deli Zeytin grubunun yöntemleri çok iyi sonuç vermiş. Organik fosfor oranını % 6 artırmışlar.

-İşte bu iyi haber. Diyerek kahvaltısını bitirdi Çiftçi. Sonrada ekledi;

-Bugün tarımsal ihracat ta Dünyada ilk 3 e girdiğimizin 10. yılını kutlama şenliklerine katılmak için yurtdışından gelen misafirlerimize vereceğimiz konferansla ilgili konuşmanı hazırladın mı? Evet diye yanıtladı Kunut hanım ve devam etti;

-Fakat şu dış basında çıkan ülkemizde bazı bölgelerde Tarım zehirleri kullanıldığı iftiralarna hala yazılı olarak yanıt vermedik.

-Boş ver dedi Çiftçi. Onların derdi belli.... Yıllardır ülkemize zehir satamayanların borazanlığını yapıyorlar. Onlara kalsa çoktan kafalarımıza çipleri takıp, tarım arazileri insanları besleyemez artık diyerek yemeklerimizi haplara dönüştüreceklerdi. Bir zamanlarda kredi derecelendirme kuruluşları benzer şeyler yaparlardı hatırlarmısın. Bunlar kendi adlarını kendileri koydular zaten. Ekonomik tetikçi olduklarını herkes biliyor. Bu arada küçük kirpi 2 gündür görünmüyor farkında mısın?

Farkındayım diye yanıtladı eşi.

-Bence merak edecek bir şey yok. O komşunun kiraz bahçesine takılıyordur.

Çiftçi merdivenlerden hızlı admırlarla inerken her zamanki gibi Sincaplara söylenmeyi ihmal etmedi. “Bir gün ya siz beni düşüreceksiniz Ya da ben üzerinize basınca sakat kalacaksınız bu kadar da yüz göz olunmazki kardeşim.” Eşi arkasından seslendi.

-AB deki çiftçiler ot zehiri üreten firmalara karşı dava açmışlar. Kazanacak gibi görünüyorlar. Bazı ülkelerde de ot zehirinin kullanılmaması için tüketiciler büyük protestolar başlatmış.

Çiftçi yanıtladı.

-Bu avrupalıları, amerikalıları aklım almıyor. Zamanında çok anlattık. Bilim adamlarımız o ülkelerde yüzlerce konferans verdi. Hala tarımda zehir kullanıyorlar. Sonrada hastalıklar artınca üreticilerini dava ediyorlar. Kullanmasınlar kardeşim. On yıldır dilimizde tüy bitti.

Tembeliklerinden ot zehirini kullanırken, tüketicileri hiç düşünmediler. Kendileri hastalanınca işin şekli değişti tabi...Bunların ataları değilmiydi zamanında DDT zehirini japon çocukların kafasından aşağı boşaltıp sizi temizliyoruz diyenler....onların yüzünden japonlar birkaç nesil boyunca sakat çocuklar getirdiler Dünya'ya . Yetişkinler bile bir sürü hastalığa yakalandı....

-Neyse sinirlenme gene diye uyardı eşi. -Unut artık geçmiş. Maalesef amerikalılarda dedelerinin yaptıklarının cezasını hastalıklı nesillerle ödüyorlar. Hala kanser, şeker hastalığı, obezite sorunlarını çözemediler. Anlamıyorlarki hastalığı tedavi etmek için harcadıkları bütçenin, yarısını sağlıklı etken maddeli gıda üretseler ülkemizdeki gibi hastalıktan kurtulacaklarda neyse lobilcileri malum .. tabi burada en önemli sorun bireysel bilinçlenme....işleri çok zor.

Gözleri güneş ışıklarının zeytin yapraklarında oluşturduğu gümüş renklerine takılan Çiftçi bir yaprak kopararak çiğnemeye başladı. Bunu yıllar önce kansere çözüm üreten Türk bilim adamı Faruk Durukan'ın nin bilimsel bulgularını okuduktan sonra alışkanlık haline getirmişti. Tam o sırada Yunus Emre grubu ile deli zeytin grubunun tartışmalarını duydu. Biraz daha yürüyünce konuşmaları daha net olarak duymaya başladı. Deli zeytin grubundan yüzgen lakaplı Ahmet hararetle bir şekilde;

-Ben size söylemişim. Bu Yunus Emre grubu felsefe konusunda iyilerde, hala sarı çiçeğin ana babasını toprak zannediyorlar. Oradaki sembolik anlatımın farkında değiller diyordu.

-Hadi uzatmayalım diye araya girdi Zehra . Sembolik anlatımı 8 yaşındakiler bile biliyor artık. Öğretmenimiz yarın komşu köyden gelen Günaşık grubuyla 6. Dünya felsefe zirvesinin hazırlıklarını bitirmemizi söyledi. Ben "İstatistiğin Bilim felsefesindeki yeri" konusunu çalıştım biraz.

-Sezgi, kızım sezgi diye lafa karıştı Ayşen. Sezgi yi vurgulamalıyız. Sezgi olmazsa sanat olmaz sanat olmayınca, parametrik olmayan istatistiğin verileri düşüncelerimizi esir alır. Asıl ana fikir bu. Bunun üzerinde çalışalım.

Tartışmaları uzaktan izliyormuş gibi görünen Veli her zamanki mizah içerikli tavrıyla;

-Dostlarım, gardeşlerim, dezelerim, köylülerim ne deyonuz siz. Geçen gün emmimgil gonuşuleken duydum. Didemgilin gullandığı öğendireyle, ürettikleri ilahınların yüzölçümlerinin gorelasyonunu garşılaştırırken, hesaplamışla, Allah sizi inandırın. Siriyus dakım yıldızındaki cüce yıldızın çapıyla, köydeki ineklerin gıl sayısı aynı çıkmış.

İstatistik çalışmalarına laf atıldığını duymazlıktan gelen Zehra tüm ciddiyetiyle devam etti.

-Allah bizi inandırılı çok oldu. Ancak senin durumun biraz zor diyerek devam etti. Sayılar binlerce yıldır, sembolizm dahil tüm bilimlerin ana konusu olmuş. İstatistik bilimi, ilahi irade kanunlarındaki neden sonuç ilişkilerinin anlaşılmasında çok önemli bir araç. Bu nedenle Bilim felsefesi ve istatistik konulu bir çalışma bana oldukça özgün görünüyor.

-Sezgiyi netcez diye konuya tekrar dahil oldu Ayşen? Sezgi ve sanattı bu çalışma ile ilişkilendirebilirsek bence sorun çözülür.

Öğrencilerin konuşmalarını keyifle dinleyen Çiftçi çitlembik ağacının arkasından onlara seslendi.

-Gençler gelin size bir şey göstereceğim.

Öğrenciler yarı koşarak yarı hızlı adımlarla Çiftçi'nin yanına giderken...Ahmet "gene bir böcek bulmuştur...Bittik biz...." diye fisildadı....Elinde bir böcek kabuğu ile gülerек karşıladı Çiftçi onları...ve ekledi .

-Konuştuklarınıza kulak misafiri oldum. Hatta Velinin sesi hala kulaklarımda çınlıyor. Maşallah dedikten sonra pupa dönemini tamamlayarak kelebeğin terkettiği böcek kabuğunu gösterdi.

Böcek kabuğunun içi boşalmış fakat ayaklar ve gövde tamamıyla sağlam görünüyordu. Sadece sırt bölgesinde küçük bir delik vardı. Düşünsenize diye devam etti konuşmasına Çiftçi;

-Buradan çıkan kelebeği bir düşünün. Bir dakika önce yerde sürünürken bir anda rengarenk kanatlı bir canlı olup uçmaya başlıyor. Ve dönüp terkettiği kabuğunu görünce önceki aciz halini hatırlıyarak, hala kabuğunu terketmeyen bir hemcinsinin yanına giderek şöyle dedğini varsayalım;" bak bende senin gibiydim, ancak kabuğumu kırınca bu hale geldim ve artık uçabiliyorum. Sende bir an önce kır kabuğunuda benim gibi ol. Gel aynada kerndimize bakalım."Birlikte bir ayna bulup kendilerine bakıyorlar, henüz kabuğunu kıramayan böcek görüntülü kelebek bir kendisine bakıyor,

birde yanındaki kelebeğe;Sonrada dönüp,

-Uçabilmen iyide renklerin çok zevzek be kardeş, bir kendi karışık renklerine bak, birde benim sadeliğimdeki asalete, ne olmuşsun böyle rengarenk boya küpüne düşmüş gibi, ben böyle yuvaya gitsem çocukların,mahallelinin dilinden kurtulamam diye söylenerek terk ediyor kelebeği diyerek hikayesini tamamladı çiftçi. Ve sordu. Şimdi söyleyin bakalım ne çıkarım yaptınız bu hikayeden?

Kısa bir suskunluktan sonra, opera sanatçılarını kışkandıracak sesiyle Veli konuşmaya başladı.

-Burada böceğin kabuğunu alışkanlıklarımız sabit fikirlerimiz olarak düşünüyorum ben. .Alışkalıklar ve sabit fikirler belli bir süre, belli ortamlarda insanı korusada, zamanı gelince terkedilmezler ise, insan gerçekten bağımsız düşünme yeteneğine kavuşamaz. Olayları yerde sürünen bir böcek gibi tek yönlü bir bakış açısı ile değerlendirir. Oysa kelebek öyle değil,kabuklaşmış fikirlerimizi kırabilirsek, bir anda toprağa bağlılıktan kurtulup hem yerden hem havadan kısaca bir çok açıdan, ve daha hızlı olayları değerlendirmeye başlayabiliriz.

-Ben burada daha çok aynaya takıldım diye sözü aldı Ayşen. Aslında doğal sürecinde herşey akacak ve böcekte eninde sonunda kelebek olacak. Fakat aynada kendini seyredenlerin unuttukları bir şey var. Yani ilahi irade kanunlarının nasıl bir tezahürü olduklarını onlara gösteren ayna. Oysa onlar aynaya kafa yoracaklarına kendi görüntülerine takılıp birbirleri ile kıyaslıyorlar. İşte bizde birilerini bize benzetmeye çalışmak yerine bizi biz yapan ilahi irade kanunlarına kafa yormalıyız ki o anki halimizden en verimli bir şekilde yararlanabilelim.

Ayşenin bu yorumundan sonra ortalığı kaplayan uzun sessizlik Zehra'nın öksürmesi ile dağıldı. Zehra'nın büyüklerin yanında konuşmadan önce öksürmesine herkes alışmıştı. Hatta veli biz parmak kaldırıyoruz, oda öksürüyor diye takılırdı ona hep. Öksürük sesi üzerine hepsi ona bakıp ne diyecek diye beklemeye başladılar..Zehra önce okulun alt tarafındaki göletten gelen kurbağa seslerini taklit edip. Sonrada ;

-Bende bu kounda kurbağalarla aynı fikirdeyim diyince Çiftçi de kendini tutamayarak bastı kahkahayı.. sonrada ekledi biz sadece kuş dili bilirdik Zehra, anlat bakalım ne diyor senin kurbağalar diye sordu ?

-Diyorlarki diye söze başladı Zehra...Böcekde , kelebekde, aynada o kadar önemli değil önemli olan aynada yansımalarını görmeyi sağlayan Güneştir. Hepimiz biliyoruzki Güneş Bilginin sembolüdür. Yani bilgi olmaz ise Ya da kendimizi önce bilgi ile donatmaz isek, yapacağımız her türlü yorum eksik kalacaktır. Loş bir havada aynadaki görüntü belirsiz, aydınlık bir havada aynadaki görüntü çok net olacaktır. İşte sayılar Ya da istatistik dediğimiz ölçüm bilim bize geçmişteki veya şu anda elde ettiğimiz sonuçları farklı bir algı seviyesinde değerlendirme fırsatı vererek öngörude bulunmamızı sağlar.Bilgilerimizi değerlendirmemizde zaman kazandırır. Dolayısı ile sezgisel olarak elde ettiğimiz bilgilerin uygulanabilirliğini kontrol etmemizi sağlar. Buradaki Böcekte, kelebekte, geçmişteki böcekte kelebeğe dönüşme sayılarına ve süresiyle ilgili sayıları ve istatistikleri kullansalardı böyle boşuna bir tartışmayla zaman kaybetmezlerdi. Diye zehra sözüne devam ederken tam o sırada Dersin başladığını duyuran Mozart'ın Türk marşı bütün bahçede duyulmaya başladı. Öğrenciler Çiftçi'den izin isteyip sınıflarına doğru koşarlarken Çiftçi Müdürün odasına doğru yöneldi.

Müdür her zamanki gibi sobada demlediği çayından içerken kapıda Çiftçi'yi görünce gülümseyerek karşıladı onu. Neredeyse 20 yıla dayanan dostlukları vardı. Bu yirmi yılda o kadar çok şey paylaşmışlardıki....

-Bu gün aklıma ne geldi diye söze başladı. Müdür hanım.Hatırlıyorsunuz Tarım zehirleri ile hastalıklar arasındaki bağlantıyı anlattığım konferansında üçyüz kişiden bir sen kalmıştın konferansı sonuna kadar dinleyen , hatta ben seni uyudu sanmıştım dedi gülerek.

-Ne uyuması diye gülererek yanıtladı çiftçi. Asıl o konferansta ben yıllarca nasıl uyutulduğumuzu anlayıp ilk defa uyandım..Ne günlerdi onlar..elimizde bildirilerle seraları , çiftçileri tek tek gezmekten, çarşıda pazarda bildiri dağıtmaktan ayaklarımıza kara sular inmişti. Hatta solucan gübresi dediğimiz zaman köylüler bizim espiri yaptığımızı zannederek gazoz ağacına versek faydası olurmu, kaç kasa gazoz alırsız diye bizimle alay ederlerdi...hatırlıyorsunuz...

-Hiç unutmuyum dedi müdür hanım. Asıl, 30 dönüm portakal bahçesini imara açtılar diye belediyeyi mahkemeye veren teyzeyi hiç unutmuyorum. Yaşıyorsa Allah uzun ömürler versin Herkes ona delimisin arazinin değeri 100 kat artacak derken o yılmamış meclise kadar gitmişti ben tarım arazimi asfaltla betonla kaplatmam diyerek. Gerçi sonunda başardıda .Yıllar sonra anladılar o teyzenin değerini ancak bu arada baya tarım arazisi heba oldu. Neyse bu günümüze çok şükür diyerek sözünü tamamladı. Sonrada ;

-Eee nasıl gidiyor inek, keçi yavrularını solucan sütü SOLÖM sıvısı ile besleme işi. sonuçlarını raporlayabilirdinmi diye sordu. Yüzünde büyük bir tebessümle yanıt verdi Çiftçi;

-Biliyormusun hasta bir oğlağımız vardı..hani şu ayakta duramayan beş günlük teke adayı. İşte onu iki gün boyunca eşim Kunut günde 5 yemek kaşığı solucan sütü ile besledi. Şu anda çok sağlıklı, veteriner Rıza bile çok şaşırıldı. Sonuçları veterinerler haftasındaki çalıştayda paylaşmamı rica etti benden.

-Aman Allahım diye yerinden fırladı müdür hanım. Bir yandan yerinde dans eder gibi zıplıyor diğer yandan bağırıyordu. Biliyordum, biliyordum, solucanların şifa kaynağı olduğunu biliyordum. Rüyamda bile görmüştüm. Bunu hemen Profösörü Volkan'a ve Profösör Ebru' ya söylemeliyiz.

-Dur dur diye onu sakinleştirdi Çiftçi. Önce 3 ay boyunca elde ettiğimiz istatistik verileri bir başka çiftlikte de kontrol etmeliyiz. Sonra bir rapor haline getirip Volkan'a ve Ebru'ya veririz. Hatırlıyormusun İneğimiz Toprak şap olmuştu da bir şey yiyemiyordu oda taşın suyu ile 3 günde iyileşti haberin olsun. Şimdi keyifle yemeye başladı her şeyi...Çalı bile yiyor ...

-Tamam o zaman dedi müdür Filiz hanım heyecanını kontrol etmeye çalışarak..fakat izin verirsen ben yinede onlara konuyu biraz anlatayım çok sevineceklerinden eminim.

-Peki peki anlat o zaman” diye ayrılırken Çiftçi, Filiz Hanım nereye gidiyorsun diye sorunca

-Bu konuyu bir de kurbağalarla ,sincaplara danışayım diyorum diyerek, Çiftçi gülererek odadan çıktı.

Birdenbire büyük bir ağrı ile irkildi Çiftçi.Gözlerini açınca kandisini odasında yatarken buldu. Sol bacağı sargılar içindeydi. Yanına gelen Eşi Kunut hanım;

-Hayırdır Çiftçi yüzünde bir gülümseme var ne oldu diye sordu.

-Bir rüya gördüm hanım diye yanıtladı Çiftçi. Hayalimizdeki Zehirsiz tarım lisesini kurmuşuz. Öğrencilerle sohbet ediyordum....Birde etrafında sincapların,kirpilerin dolaştığı havuzlu evde oturuyorduk rüyamda dedi.

-Sende biliyorsunki önce ideallerimiz olmalı. Sonra bu ideallere doğru planlı bir şekilde yürümeliyiz. Ancak senin gibi koşmaya kalkarsan işte böyle yatar kalırsın yaralı bacağımla. Doktor söyledi o kadar taşı kendi başına ne diye taşıyorsun güneşin altında. Her şey küçük fakat emin adımlarla çözülür. Yıllarca firmalara Kaizen, Ahilik kültürü diye bunu anlatmadın mı sen.

Eşinden işittiği bu kibar eleştiriye hak verdiği gözlerinden belli olan Çiftçi kendi kendine mırıldandı.

-İyide şehitlerimizin emanet ettiği ülkemin topraklarına her gün tarım zehiri dökülürken nasıl uzanıp yatabilirimki....

21.Temmuz 2019
Yazan İçimizden Biri.
Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı